

Sygn. akt IX Ka 460/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 października 2013 roku

Sąd Okręgowy w Toruniu IX Wydział Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący SSO Andrzej Walenta

Sędziowie SO Barbara Plewińska

SO Marzena Polak (spr.)

Protokolant st.sekr.sądowy Magdalena Maćkiewicz

przy udziale oskarżyciela – przedstawiciela Urzędu Celnego w T. – D. P.

po rozpoznaniu w dniu 22 października 2013 roku

sprawy **G. K.**

oskarżonego o przestępstwo z art. 65 § 3 kks , art. 65 § 4 kks w zw. z art. 91 § 4 kks w zw. z art. 7 § 1 kks

na skutek apelacji, wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Toruniu

z dnia 22 maja 2013 roku sygn. akt II K 327/13

I. zaskarżony wyrok zmienia w ten sposób, że wysokość stawki dziennej grzywny orzeczonej w punkcie I, zmniejsza do 70 (siedemdziesięciu) złotych;

II. w pozostałym zakresie zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

III. zasądza od Skarbu Państwa (Sądu Rejonowego w Toruniu) na rzecz adw. T. C. kwotę 516,60 zł (pięćset szesnaście złotych sześćdziesiąt groszy) brutto tytułem zwrotu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu z urzędu w postępowaniu odwoławczym;

IV. zwalnia oskarżonego od uiszczenia kosztów sądowych za II instancję, a wydatkami postępowania odwoławczego obciąża Skarb Państwa.

Sygn. akt IX Ka 460/13

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Toruniu wyrokiem z dnia 22 maja 2013r. wydanym w sprawie II K 327/13 uznał **G. K.** winnym popełnienia:

- czynu opisanego w punkcie I aktu oskarżenia stanowiącego przestępstwo skarbowe z art. 65 § 3 kks i za to w myśl art. 65 § 3 kks w zw. z art. 23 § 1 i § 3 kks wymierzył mu karę grzywny w wysokości 150 stawek dziennych przyjmując, iż jedna stawka jest równoważna kwocie 100 złotych;

- czynu opisanego w punkcie II aktu oskarżenia stanowiącego wykroczenie skarbowe z art. 65 § 4 kks w zw. z art. 91 § 4 kks w zw. z art. 7 § 1 kks i za to w myśl art. 7 § 2 kks na podstawie art. 65 § 4 kks w zw. z art. 48 § 1 i § 4 kks wymierzył mu karę grzywny w wysokości 300 złotych;

Nadto Sąd Rejonowy, na podstawie art. 29 pkt 1 kks w zw. z art. 30 § 1 i § 2 kks w zw. z art. 31 § 6 kks, orzekł przepadek na rzecz Skarbu Państwa dowodu rzeczowego w postaci tytoniu do palenia o łącznej wadze 114kg, przechowywanego w magazynie Urzędu Celnego w T. pod poz. (...) poprzez zniszczenie. Natomiast, na podstawie art. 29 pkt 1 kks w zw. z art. 30 § 1 kks i art. 49 § 1 i § 3 kks w zw. z art. 31 § 6 kks orzekł przepadek na rzecz Skarbu Państwa dowodów rzeczowych w postaci 13 paczek a'20 papierosów marki J. (...) oraz 30 paczek a'20 papierosów marki M. (...), przechowywanych w magazynie Urzędu Celnego w T. pod poz. (...) poprzez zniszczenie. Ponadto Sąd zwolnił oskarżonego od kosztów sądowych, a wydatkami postępowania obciążył Skarb Państwa. Zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adw. T. C. kwotę 720 złotych powiększoną o należną stawkę podatku VAT tytułem zwrotu kosztów obrony udzielonej oskarżonemu z urzędu.

Apelację od powyższego wyroku wniósł obrońca oskarżonego. Zarzucił temu orzeczeniu rażącą niewspółmierność wymierzonej oskarżonemu kary zarówno za czyn opisany w punkcie 1, jak i w punkcie 2, podczas gdy stopień winy, społecznej szkodliwości, cele zapobiegawcze i wychowawcze oraz właściwości i warunki osobiste oraz rodzinne oskarżonego uzasadniają orzeczenie kar łagodniejszych za przypisane mu czyny.

Podnosząc ten zarzut skarżący wniósł o:

1. zmianę wyroku w części objętej zaskarżeniem poprzez wymierzenie oskarżonemu za czyn opisany w punkcie 1 wyroku kary w wysokości 150 stawek dziennych, przyjmując, iż jedna stawka jest równoważna kwocie 70 złotych, oraz za czyn opisany w punkcie 2 wyroku kary grzywny w kwocie 200 złotych;
2. zasądzenie od Skarbu Państwa na rzecz obrońcy z urzędu kosztów obrony oskarżonego za instancję odwoławczą wg norm przepisanych, gdyż nie zostały one pokryte w żadnej części.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Apelacja obrońcy zasługuje w części na uwzględnienie.

W zakresie, w jakim Sąd Odwoławczy zmienił zaskarżony wyrok, nie ma potrzeby powielania argumentacji zawartej w uzasadnieniu apelacji, a wystarczy odesłać do lektury jej treści.

Jednakże, na samym wstępie stwierdzić należy, iż zdaniem Sądu Okręgowego, Sąd I instancji przeprowadził postępowanie przed Sądem I instancji w sposób właściwy, dokonując niezbędnych czynności dowodowych, koniecznych dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy. Ocena zgromadzonego materiału dowodowego mieściła się przy tym w granicach sędziowskiej swobody, należycie uwzględniając zasady logiki i prawidłowego rozumowania oraz wskazania wiedzy i doświadczenia życiowego. Pozostawała ona wobec powyższego pod ochroną dyspozycji art. 7 kpk, spotykając się w związku z tym, z akceptacją Sądu Okręgowego.

W związku z tym, iż Sąd Odwoławczy, co do zasady, aprobuje stanowisko Sądu Rejonowego w zakresie ustalonego stanu faktycznego, oceny materiału dowodowego, jak i w przedmiocie winy oskarżonego. Nie ma więc potrzeby, aby w tym miejscu szerzej przytaczać argumentację zawartą w pisemnych motywach zaskarżonego wyroku, a za wystarczające uznać należy odwołanie się do niej.

Jednakże faktycznie, Sąd Rejonowy nie uzasadnił w wyczerpujący sposób wymiaru orzeczonej kary za czyn z punktu I zarzutu aktu oskarżenia – wymierzając równocześnie karę za ten czyn w dość wysokim wymiarze. Słusznie zauważył to apelujący w swoim środku zaskarżenia i w tym zakresie, należy w pełni zgodzić się z argumentacją zawartą w uzasadnieniu apelacji. Nie ma potrzeby powielania tej argumentacji, a wystarczy odesłać do jej lektury.

Jeżeli zaś chodzi o zarzut rażącej niewspółmierności kary, wymierzonej za czyn z punktu II zarzutu aktu oskarżenia – to Sąd Odwoławczy nie podzielił stanowiska apelującego, uznając, iż wymierzona za ten czyn kara grzywny jest adekwatna do stopnia społecznej szkodliwości czynu i spełni rolę jaskie kara winna spełnić.

W związku z powyższym, Sąd Okręgowy dokonał korekty zaskarżonego wyroku, tak jak w sentencji wyroku odwoławczego.

Z uwagi na sytuację majątkową i finansową oskarżonego Sąd Okręgowy zwolnił go od uiszczenia kosztów sądowych za drugą instancję.